

Alt, hvad der i saa Henseende er blevet præsteret fra Venstrés Side, er dog blevet slaaet med Glans af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin), da han talte om Grundlovens § 82, et Emne, jeg ikke skal komme yderligere ind paa i Dag; jeg synes, at de Ansøkelser, der fremsættes om denne Paragraf, er saa frygtelige og desperate, at det i og for sig ikke er værd at tale mere om den. Men det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds vilde absolut byde over og udtalte, at Kornleverandørerne skulde ikke alene have Markedspris, nej, de skulde have Toppris, ja, de skulde have Toppris med Overpris. Da en Stemme i Forsamlingen spørger: Skal de ikke have mere, svarer det ærede Medlem: Jo, muligvis skal de ogsaa have mere. Man vil se, at det ærede Medlem er saa langt ude, at han er parat til at give alt, hvad der forlanges; man kommer langt op over de 30 Kr., før det ærede Medlem ... (Schovelin: Det er ikke mig, det er Grundlovens § 82, der kræver det). Grundloven siger ikke noget om en saadan Urimelighed, og man kan gaa ud fra, at Grundlovens Fædre var meget fornuftige Mennesker, der aldrig kunde give saa urimelige Bestemmelser som dem, det ærede Medlem har sat ind i Grundloven ved denne Lejlighed.

Alle disse Udtalelser er mig imidlertid et Bevis for, at hvis den nuværende Regering gik sin Vej og vi fik en Regering fra den Side, vilde vi i Virkeligheden være ude i det rene Anarki paa det sociale Omraade. Hidtil har Regeringens Optræden dog i nogen Grad tøjlet og avet Spekulanterne her i Landet. Men efter den Debat, som har fundet Sted her i de sidste Dage, maa jeg sige, at det vil blive meget vanskeligt for Regeringen at ave disse vilde Spekulationer, thi naar Medlemmer kan staa op og udtale: Forlang højeste Pris, forlang Toppris med Overpris o. s. v., kan man sige sig selv, at de, der hidtil i det skjulte og hemmeligt har søgt at berige sig paa andres Bekostning, nu ganske frit kan vove sig frem, thi saadant forsvarer gennem de nævnte Udtalelser. Jeg vil tro, at Kulgrossererne sidder i Dag og ærgrer sig over deres Dumhed, over, at de gik med til at nedsætte Kul-

priserne. Naar det er Ret for andre at tage Toppris og Overpris, hvorfor i Alverden skal saa Kulhandlerne ikke have Lov til at tage Toppris og Overpris. Jeg forstaaer for Resten ikke, at hele Venstre kan billige denne Tale, og det er mig en Gaade, at ogsaa det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), der dog er en Mand af Alvor i politiske Spørgsmaal, vil lægge Navn til en saadan Tale som den, der er ført paa Rigsdagen i de sidste Dage. Det ærede Medlem fra Æbeltoft var jo Ordfører den Gang, da Lovforslaget om Regulering af Priser paa Varer og Livsfornødenheder var til Behandling, og han anbefalede Lovforslaget ud fra meget rigtige Forudsætninger. Det ærede Medlem var sikkert den Gang klar over, at Loven kunde føre til saadanne Foranstaltninger, som her er truffene, og det ærede Medlem kan ikke nægte, at denne Regering har nølet og prøvet sig frem i Maaneder, i 4, 5 lange Maaneder, før den tog en Beslutning. I saa Tilfælde synes jeg, det er ganske urimeligt at anfælde Regeringen, saaledes som sket er i disse Dage. De Herrer taler, som om der ikke eksisterede andre Mennesker her i Landet end dem, der sælger Korn, og der er dog Hundrede Tusinder af Mennesker, der i dette Øjeblik lever under meget vanskelige Forhold. Det gælder ikke alene Arbejderklassen, men det gælder i meget høj Grad Middelklassen, særlig Haandværkerstanden i By og paa Land, det gælder mangfoldige smaa næringsdrivende, som paa Grund af disse frygtelig høje Priser paa talrige Omraader har set Avancen paa deres Varer trykket ned til et Minimum. Hvis man f. Eks. vil undersøge Noteringerne paa Børsen for Svin og Sør og sammenholde dem med Flæskepriserne, som de var før Krigen, og som de er nu, vil man se, at Slagterne i denne By i alle Tilfælde ikke kan berige sig paa deres Medmenneskers Bekostning. Efter alt at dømme er det Bondestanden, der alene tager Fordelen af den store Forhøjelse, der har fundet Sted paa Flæsk og Fedt, derimod ikke Mellemlandlerne i dette Tilfælde. Jeg ved, at særlig ude paa Landet er der en Mængde Haandværkere, Landpostbude og mange andre med ganske smaa Indtægter, som ikke har haft